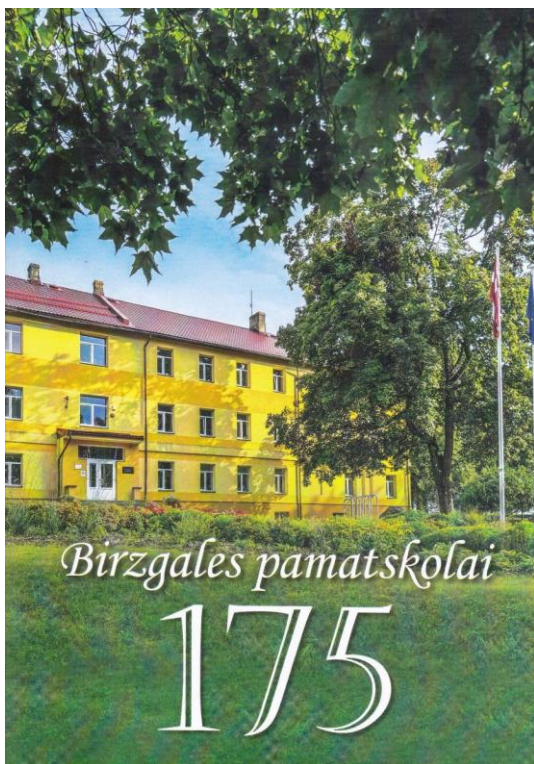

Mēs viena koka zari

2024.gada 14. septembrī Birzgales pamatskolā norisinājās 175 gadu jubilejas absolventu salidojums, kas pulcēja vairāk nekā 250 skolas absolventu un bijušo pedagogu. Šis īpašais notikums apliecināja kopības sajūtu un piederību vienai lielai saimei, kā to izteikti atspoguļo sauklis: "Mēs ESAM viena koka zari".

Pasākuma dalībniekus sveica Birzgales pagasta amatiererteātris "Laipa" ar improvizētu izrādi, kā arī citi pagasta pašdarbības kolektīvi, pagasta iestādes un kaimiņskolu pārstāvji. Svinīgo notikumu ar klātbūtni pagodināja arī Birzgales pagasta vadītāja, uzsverot skolas nozīmīgo lomu vietējā kopienā un izglītības attīstībā.

Vakara vadību un muzikālo noformējumu nodrošināja skolas absolvents aktieris Uldis Siliņš, kurš ar savu harismu un profesionālo sniegumu radīja svētku noskaņu visiem klātesošajiem.

Salidojuma ietvaros tika godināti izcilie skolas absolventi un pedagogi. Par "Goda skolotāju" tika nominēta 96 gadus vecā Emma Ozola, kura ar savu mūža ieguldījumu ir atstājusi neizdzēšamas pēdas daudzu skolēnu dzīvēs. "Goda absolventa" titulu saņēma Didzis Apšītis Evita Vijuma (Vincūne) un Līga un Andris Baloži par saviem sasniegumiem un nozīmīgo devumu vietējai sabiedrībai.

Pasākumā piedalījās arī ievērojamais latviešu rakstnieks un publicists Ēriks Hānbergs, kura klātbūtne piešķīra salidojumam īpašu nozīmi.

Šis salidojums bija ne tikai iespēja atcerēties skolas gadus un satikt sen neredzētus draugus, bet arī apliecinājums tam, ka Birzgales pamatskola turpina būt vieta, kur sakņojas tradīcijas, zināšanas un draudzība.

Mēs izaugam no sēkliņas,
Ko lolo mīļa roka!
Mēs augam, ziedam kuplojam,
Mēs zari no viena koka!

(2024.gada absolvente Madara Marija Saule)

Birzgales pamatskolas 8.salidojuma goda viesi

Birzgales pamatskolas skolotāja Emma Ozola.

Emma Ozola skolotājas gaitas sāka Pāces pamatskolā pēc Bauskas vidusskolas pabeigšanas. Paralēli darbam skolā uzsāka studijas Jelgavas skolotāju institūtā. Pēc 11 darba gadiem Pāces skolā Emma ar ģimeni pārcēlās uz Birzgali.

Birzgales skolā darbā par 1.-4.klašu skolotāju viņu pieņēma toreizējais direktors Staņislavs Gribusts. Pēdējie darba gadi aizritēja direktora Ilgoņa Grāvīša vadībā, mācot arī matemātiku vecākajās klasēs. Skolā tika atzīmēta viņas 25 gadu darba jubileja. Prieccājas, ka Birzgales skolā viņu atceras un aicina ciemos. Arī bijušie audzēkņi viņu nav aizmirsuši.
Cienījamās skolotājas Emmas Ozolas pirmajiem audzēkņiem šogad aprit jau 75 gadi!

Birzgales pamatskolas 1992.gada absolvents Didzis Apsītis

Tīnūžu tautas namā deju astoņas dažādu vecuma grupas: piecas bērnu deju kolektīva “Upīte”: krācītes (3 - 4 gadi), urdziņas (5 - 7 gadi), avotiņi (1. - 2. klase), strautiņi (3. - 4. klase), straume (5. - 6. klase), jauniešu deju kolektīvs “Straujupe”, vidējās paaudzes deju kolektīvs “Upe” un deju kolektīvs “Dižupe”. Kopējais deju skaitis 182 - vecumā no 2,5 līdz 72 gadiem. Manā pārraudzībā ir visi deju kolektīvi. Mans lielākais dzīves sapnis ir piepildījies: izveidota viena liela un skaista deju ģimene vienkopus vienā mājā, kuru pārstāv visi vecuma posmi. Iespējams, ka ar laiku veidosim vēl bērnu deju grupas, jo katru gadu pievienojas arvien vairāk un vairāk gribētāju.

Sākumā, kad veidojās kolektīvs, vārda tam vēl nebija. Tika izvirzīti vairāki varianti: Līvzeme (līvu zeme), Lind (tulkojumā no līvu valodas - putns) un Upe. Iekšējā deju kolektīvu balsojumā izvēlējās Upi. Caur Tīnūžu novadu plūst Mazā Jugla, tāpat kā vienuviet Tīnūžu tautas namā saplūst deju kolektīvi no dažādām apdzīvotām vietām: Ikšķīles, Ogres, Ceplīšiem, Vācu kalniem, Tīnūžiem un arī no Rīgas. Upe ir mans zelts, jo tā ir mana dzīve jau daudzus gadus. Tas ir nebeidzams stāsts, kuru ir prieks cilāt savās atmiņās un skatīties ar smaīdu nākotnē. Veidojot kolektīvu, ir svarīgs ieguldītais darbs, mīlestība, ko tu dod un vērtība ikvienā. Esmu priecīgs un lepns par katru deju kolektīvu, kurš pievienojas deju kolektīva saimē. Nekad nebiju iedomājies, ka, ejot roku rokā ar savu iemīļotāko vaļasprieku (dejošanu), tas pārvērtīsies par manu ikdienas darbu. Ir bijuši prieki, asaras, draugu plecs, skaudības, pateicības vārdi, zelta graudi. Katra kolektīva ikdiena ir sava, bet tai pašā laikā vienota, jo kolektīvi savijas kopā - tajos deju māsas un brāļi, mammas un tēti, vecvecāki.

Mans pirmais deju skolotājs bija Ojārs Grasis (bijušais Ogres rajona deju kolektīvu virsvadītājs un Vispārējo latviešu Dziesmu un Deju svētku goda virsvadītājs), kad mācījos un dzīvoju Birzgalē. Lielisks cilvēks, ar savu stāju un izpratni par skatuvisko deju. 1993. gadā iestājos Tautas deju ansablī “Liesma” un iepazīnu tā izcilā vadītāja Imanta Magonē rokkrakstu un varu teikt, ka caur šo pieredzi esmu sapratis, kas ir deju un skatuves kultūra, kā arī atbildība pret to, ko dari, pret deju biedriem un kopienu vispār. Pats dejuju jau no trīs gadu vecuma un joprojām esmu viens no tiem vadītājiem, kurš spēj un grib deju uz vienas skatuves kopā ar saviem kolektīviem. Ir pieredze ārzemju deju festivālos un konkursos, esmu dejujis uz Latvijas Operas skatuves ar solo deju, piedalījies bērnu deju kolektīva “Dzirkstelīte” mēģinājuma procesos, izmācījies Latvijas Nacionālās Kultūras centra rīkotajos latviešu deju skolasursos, apgūstot profesionālās pilnveides programmu skatuviskās dejas jomā.

Esmu strādājis uzņēmējdarbības jomā, pats vadījis savu firmu. Kādu laiku pat mēģinājis paspēt darboties šajās abās jomās, taču dzīve ieviesa savas korekcijas, deju dzīves organizēšana paņēma arvien vairāk laika, kamēr tā kļuva par galveno un pēc tam arī vienīgo darba vietu. Māksla ir greisirdīga - ir jāizvēlas. Deja kā vaļasprieks vienu brīdi bija trim maniem ģimenes locekļiem. Nedaudz senāk deju kolektīvā "Birzgale" dejoja mani vecāki.

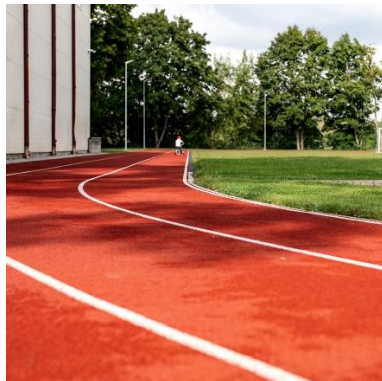
Birzgaļes pamatskolas 1999.gada absolvente Evita Vijuma (ex. Vincūne)

Taisnību sakot, kļūt par rakstnieci nekad nebiju apzināti domājusi. Viss notika nejauši - mans dzīvesbiedrs pajautāja, kādu pasaciņu es stāstītu mūsu mazulim. Ilgi nedomājot, sāku stāstīt pasaciņu par mazo skudriņu. Tas bija pagrieziena mirklis, kad sapratu, ka tas man patīk un padodas dabīgi. Esmu sarakstījusi grāmatas: "Kripatiņa Mazās skudriņas Ceļojums", "Kripatiņa Mazās skudriņas medaljons", "Miega Čukčukbānis" un "Olu uzbrukums". Šobrīd rakstniecību esmu nedaudz nolikusi malā, bet iesākto ideju jaunām grāmatām ir daudz. Noteikti kādu no tām īstenošu tuvākajā nākotnē. Šobrīd visu laiku veltu savam ziedu veikalam, kas man ļoti ir pie sirds.

Ar pirmās grāmatas izdevniecību vairs nesadarbojos, jo pieredzēju ļoti nepatīkamu situāciju, un „diemžēl, pieredze nebija pozitīva. Tādēļ nolēmu pati rīkoties. Meklēju grāmatu ilustratorus, editorus, kā arī tirzniecības vietas. Sadarbojos ar visdažādākie māksliniekiem no visas pasaules – Portugāles, Rumānijas, Kolumbijas un citām valstīm. Šobrīd talantīgu mākslinieku ir ļoti daudz un, ja ir pašai vīzija un idejas, tad var visu īstenot, un rezultāts ir tiešām tā vērts. Sapratu, ka patīk viss šis process no idejas līdz grāmatas tapšanai. Ļoti interesanti un radoši!

Savu iedvesmu grāmatām ņemu no bērniības. Domāju, ka bērniībā biju ļoti intraverta. Daudz vēroju, domāju un izjutu visu sev apkārt. Priecājos par dabu, smaržu un sajūtām. Liekas, jau bērniībā sapratu, ka šos mirkļus nevēlos aizmirst un glabāju savā sirdī kā pamatu. Nekad šo bērnu sevi neaizmirstu un nesu sev līdz dzīvē. Laimīgais bērns manī ļauj būt radošai, rotaļīgai un turpināt saskatīt skaistumu sev apkārt.

Skaisti, emocionāli, mīļi un neatkārtojami 175.

Paldies ikvienam absolventam, kurš ieradās un atbalstīja, ikvienam sveicējam un laba vēlētājam, sadarbības iestādēm, draugiem, neatkārtojami unikālajam pamatskolas kolektīvam un skolēniem! Šie svētki izdevās pateicoties JUMS VISIEM!

Uz tikšanos 2029.gadā, skolas 180 gadu jubilejas absolventu salidojumā!

